

Tisztelt Támogatóm!

Ezúton meg szeretném köszönni, hogy a múlt félévben is támogatott, mellettem állt, ami nagy segítség volt számomra. Egy újabb félévet tudhatok a hátam mögött, ami szerintem az eddigi legsikeresebb félév volt az egyetemi éveim alatt.

Nagy segítséget jelent számomra az Ön támogatása. Az összegből, amit Öntől kapok, ki tudom fizetni a szükséges költségeimet. Kifizetem minden hónapba az autóbusz-bérletemet, megveszem a szükséges könyveket, néha-néha haza tudok menni Szilágy megyébe a szüleimhez, és meg tudom venni a szükséges ruhákat is. Minden egyes évszak újabb költségeket hoz. A tavasz beköszöntével lekerülnek a téli holmik, csizma, kabát, kesztyű, sál, és előkerülnek a tavaszi ruhák. Csak mikor az ember venné elő őket, rájön, hogy a tavalyi ruháját illetve cipőjét vagy kihízta, vagy elkoptatta, vagy elromlott. Ilyenkor újat kell venni. Probléma csak akkor van, amikor nincs miből megvenni. De nekem ilyen jellegű problémáim nincsenek. És mindezt Önnek köszönhetem meg. Ha Ön nem támogatna engem, nem tudnám befejezni a tanulmányaimat, és el kellene hagyjam az egyetem padjait.

A múlt félévben teljesítettem a legjobban. A félévi vizsgáim nagyon jól sikerültek és 10-es médiával zártam a félévet. Őszinte leszek, nagy büszkeséggel töltöttel el. Rájöttem, hogy nem hiába tanulok, mivel a sok energia, amit a tanulásba fektetek, a tanulmányi eredményeimen is látszik. Lassan az egyetem végéhez érek, még egy félév és elballagok innen is. Nagyon hamar eltelt ez a három év. Sok munka vár rám ebben a félévben is. Fel kell készüljek az államvizsgára, ami nem kis feladat. De remélem, hogy ezzel is megbirkózok ugyanúgy, mint a többivel.

Egyre jobban érzem azt, hogy a felnőtté válás küszöbén állok. Törvényesen, akkor válsz felnőtté, amikor betöltöd a 18. életévedet. De vajon lelkiileg mikor válsz azzá? Szerintem, amíg az iskola padjait koptatod, addig lelkiileg gyerek maradsz, bár próbálsz felnőttként viselkedni. De most, hogy tudom, nemsokára vége az egyetemnek, és el kell döntsem, merre menjek tovább, nagyon nehéz eldönteni, hogy melyik utat válasszam. Válgak igazi felnőtté és próbáljak elhelyezkedni a társadalomba, megkeresni a nekem legmegfelelőbb munkát, vagy legyek még egy kicsit gyerek és folytassam tovább az egyetemet beiratkozva a mesteri képzésre? Nagy kérdések forognak a fejemben, amikre egyedül kell választ találnom, hiszen senki sem döntheti el helyettem azt, hogy mit kezdjek az életemmel. Remélem, jól fogok dönteni és nem fogom megbánni a döntésemet.

Mégegyszer köszönöm a támogatást, hálás vagyok mindenért, amit értem tesz. Remélem, a továbbiakban sem okozok csalódást Önnek.

Tisztelettel és köszönettel,

.....(aláírás)